11/12/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Η αγάπη ερμηνεύει αυθεντικά τους νόμους και τους Κανόνες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου Λαμίας ιερούργησε χθες, Κυριακή 10 Δεκεμβρίου 2023, μεθεόρτως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ευαγγελική περικοπή και συγκεκριμένα στην θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας σημειώνοντας χαρακτηριστικά:

«Για μία ακόμη φορά ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έρχεται να μας μιλήσει για το νόημα της ασθένειας, για το νόημα της θεραπείας, για το ποια είναι η πραγματική ασθένεια, ποια είναι η πραγματική θεραπεία και στο πού αποβλέπει κάθε φορά που ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός πραγματοποιεί ένα θαύμα, την θεραπεία ενός ασθενούς ανθρώπου.

Άλλωστε γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στην Αγία Γραφή παρατίθενται μερικά μόνο από τα θαύματα, τα οποία επιτέλεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και η επιλογή, η οποία έγινε από τους Ευαγγελιστές, το πια θαύματα θα παραθέσουν στα βιβλία της Καινής Διαθήκης ασφαλώς δεν έγινε με κριτήρια προσωπικά, με κριτήρια αποσπασματικής μνήμης, αλλά με κριτήρια θεολογικά, γιατί κάθε θεραπεία του Χριστού αλλά και κάθε συνάντηση του Χριστού με κάθε άνθρωπο στην εποχή του δεν είναι ένα ιδιωτικό γεγονός που κινείται στην ατομική σφαίρα της επικοινωνίας αλλά ένα θεολογικό γεγονός, ένα γεγονός με οικουμενικές διαστάσεις, ένα γεγονός με συμπαντικές διαστάσεις, ένα γεγονός το οποίο υπερβαίνει τον ορίζοντα του προσωπικού χωροχρόνου.
Έτσι λοιπόν θεραπεύει μία ύπαρξη, η οποία ήταν ταλαιπωρημένη επί πολλά χρόνια, δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, «συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές», είχε λυγίσει, είχε σκεβρώσει το κορμί αυτής της γυναίκας σε σημείο, που σχεδόν περπατούσε όπως περπατούν τα τετράποδα ζωάκια, στα τέσσερα, το κεφάλι της είχε ακουμπήσει σχεδόν στο πάτωμα, τόσο ταλαιπωρημένη ήταν η ύπαρξή της, το σώμα της από την ασθένεια και, όπως ξέρουμε πολύ καλά, όταν ασθενεί το σώμα, ασθενεί και η ψυχή. Ξέρουμε πολύ καλά από τον εαυτό μας, μία μικρά αδιαθεσία να έχουμε, λίγο να μας «κλώθει» όπως λέμε ένα κρύωμα ή ο,τιδήποτε άλλο, μας χαλάει τη διάθεση, αισθανόμαστε καταβολή, έχουμε την ανάγκη να ξεκουραστούμε, δεν έχουμε διάθεση να κάνουμε πολλά πράγματα. Για φανταστείτε ένας άνθρωπος, ο οποίος βιώνει επί τόσα πολλά χρόνια μια τόσο μεγάλη δυσκολία, πόσο απομονωμένος μπορεί να είναι, πόσο στο περιθώριο μπορεί να έχει τεθεί και πολλώ δε μάλλον σε μία κοινωνία, η οποία την ασθένεια την θεωρούσε στίγμα, την ασθένεια την θεωρούσε ότι έχει σχέση με κάποια αμαρτία ή του ίδιου του προσώπου ή των γονέων για αυτό και σε ένα άλλο θαύμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Κύριος μας ακριβώς επειδή θεολογεί σε κάθε θαύμα τόνισε ότι: «οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ».

Έρχεται να θεραπεύσει αυτή τη γυναίκα αφενός μεν, γιατί η θεραπεία αυτή ήρθε σαν απάντηση στην υπομονή της, στην καρτερικότητα της, στην αγάπη της, στην πίστη της, στην στωικότητα, στην Ιώβεια υπομονή, αφετέρου όμως έρχεται αυτή η

θεραπεία να αναδείξει για μία ακόμη φορά μία αθεράπευτη ασθένεια, η οποία αθεράπευτη ασθένεια όπως φαίνεται δεν συγκινείται, δεν φιλοτιμείται από την αγάπη του Θεού. Είναι η ασθένεια, η οποία ενώ βλέπει θαύματα να διαδραματίζονται μπροστά της, παραμένει σκληρή, αμετακίνητη, κολλημένη, ταμπουρωμένη σε έναν εγωισμό, σε μία θρησκευτική δεισιδαιμονία και προκατάληψη και κυρίως στην ιδιοτέλεια των συμφερόντων, τα οποία υπηρετεί ενίοτε ο θρησκευτικός ναρκισσισμός και ευσεβισμός.

Ποια είναι αυτή η ασθένεια, ποια είναι αυτή η ασθένεια που αποκαλύπτεται για μία ακόμη φορά μέσα από αυτή τη θεραπεία;

Ο Χριστός επιλέγει για μία ακόμη φορά να θεραπεύσει τη γυναίκα αυτή ημέρα Σάββατο. Άραγε, δεν θα μπορούσε ο Χριστός να ποιήσει τη θεραπεία μια οποιαδήποτε άλλη μέρα; Μήπως ο Χριστός δεν γνώριζε ως Παντογνώστης ότι είναι Σάββατο, μήπως ο Χριστός δεν γνώριζε ότι αυτό θα προκαλέσει και θα σκανδαλίσει την υποκρισία, τον ευσεβισμό, την τυπολατρία των δήθεν ευσεβών, των δήθεν προσκολλημένων, αφοσιωμένων στην παράδοση, αυτών που δήθεν τηρούν απαρέγκλιτα τον νόμο του Κυρίου;

Ακριβώς, θεραπεύει για μία ακόμη φορά το Σάββατο για να αναδείξει για μία ακόμη φορά πού βρίσκεται η πραγματική ασθένεια, ποια κοινωνία είναι πραγματικά συγκύπτουσα εις το παντελές. Αυτή, η οποία είναι συγκύπτουσα στον τύπο, αυτή η οποία είναι συγκύπτουσα στην τυπολατρία, αυτή η οποία είναι συγκύπτουσα στο θρησκευτικό της ναρκισσισμό, αυτή, η οποία έχει εγκλωβιστεί στον τύπο και στο γράμμα κι όχι στο πνεύμα και στην αγάπη και στη χάρη του Θεού. Και αντί να χαρούν οι άνθρωποι του Θεού, αντί να χαρούν οι ευσεβείς, οι δήθεν, αντί να χαρούν οι εκκλησιαζόμενοι της εποχής του Χριστού που μία ύπαρξη λυτρώνεται, θεραπεύεται, ξεκουράζεται, επανέρχεται μέσα στην κοινωνία, διότι η θεραπεία της ασθένειας δεν ήταν μεταξύ των άλλων τίποτε άλλο παρά αποκατάσταση της κοινωνικής σχέσης, ήτανε μία γέφυρα κοινωνικοποίησης η θεραπεία και αντί να χαρούν οι άνθρωποι, οι οποίοι υποτίθεται ήταν δοσμένοι στο θέλημα του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι εξεγείρονται για τη θεραπεία επειδή έγινε το Σάββατο, αυτοί οι άνθρωποι φτάνουν στη βλασφημία να θεωρήσουν τον Δημιουργό του Σαββάτου ως τον προσβολέα του Σαββάτου. Έρχονται αυτοί οι άνθρωποι να βλασφημήσουν το όνομα του ίδιου του Θεού ενώ έχουν μπροστά τους το Δημιουργό του κόσμου και ευεργέτη του κόσμου και παρά ταύτα αρνούνται τη θεραπεία, την ευεργεσία, κρυμμένοι πίσω από το γράμμα μιας τυπικής διάταξης, όπως αυτοί την ερμήνευαν, όπως ήθελαν να την ερμηνεύουν, όπως βόλευε να την ερμηνεύουν και όχι όπως το Πνεύμα του Θεού ερμηνεύει κάθε γράμμα της Θείας Αποκαλύψεως και η ερμηνεία Του δεν είναι τίποτα άλλο παρά το φως της αγάπης.

Η αγάπη ερμηνεύει τον λόγο του Θεού, η αγάπη ερμηνεύει την διδαχή της Εκκλησίας. Δεν μπορούν να υπάρξουν νόμοι και κανόνες μέσα στην Εκκλησία δίχως αγάπη. Η αγάπη ερμηνεύει αυθεντικά τους νόμους και τους Κανόνες. Μονάχα με την αγάπη και δια της αγάπης και για την αγάπη αποκτούν νόημα τα πάντα μέσα στη ζωή της Εκκλησίας αλλιώς γίνονται φονικά όπλα, αλλιώς γίνονται δεσμά, γίνονται χειροπέδες, γίνονται αλυσίδες που σκλαβώνουν τον άνθρωπο τον υποδουλώνουν, τον καθιστούν αιχμάλωτο και την κοινωνία την καταδικάζουν να είναι αγκυλωμένη, καθηλωμένη, χωρίς να εξελίσσεται, χωρίς να αναπτύσσεται, χωρίς να διευρύνει τους ορίζοντές της.

Άρα λοιπόν με αυτήν τη θεραπεία έρχεται ο Χριστός να παρηγορήσει κιόλας όλους τους σωματικά ασθενείς, έρχεται σε κάθε ασθενή και σε κάθε άρρωστο, ότι πολλές φορές, οι πιο σοβαρές ασθένειες είναι αυτές που δεν φαίνονται, είναι αυτές που δεν είναι διακριτές, είναι αυτές οι οποίες έχουν βάθος στην καρδιά και στην ψυχή του ανθρώπου κι η μεγαλύτερη ασθένεια ενώ ο εγωισμός, είναι η φιλαυτία, η οποία γεννά την τυπολατρία και την υποκρισία.

Μη φοβούμεθα, αν έχει μία ταλαιπωρία το σώμα μας, αν έχει μία ταλαιπωρία η βιολογική μας ύπαρξη, μπορεί να είναι και ένα μεγάλο δώρο του Θεού για να

βλέπουμε την αγάπη Του ακόμα και μέσα στον πόνο μας, μέσα στη δυσκολία μας, μπορεί να είναι η ασθένεια μας ο ωραιότερος σύντροφός μας γιατί φέρνει μπροστά μας με τον πλέον χειροπιαστό τρόπο το προσωρινό αυτού του βίου και μας αναδεικνύει τι έχει αξία τελικά σ αυτή τη ζωή. Έχει η δύναμη; Έχει η ομορφιά, έχει η υγεία, έχει η κυριαρχία, έχει αίσθηση της ρώμης ή τελικά αυτό που έχει αξία είναι ακόμα και όταν είσαι στο κρεβάτι του πόνου να έχεις δίπλα σου ανθρώπους που σε αγαπούν, να εισπράττεις αγάπη, να δίνεις αγάπη, να μοιράζεσαι αγάπη; Πόσο ωραίο είναι όταν φεύγει κανείς από αυτό τον κόσμο μέσα στην αγάπη, μέσα στην ευλογία, μέσα στη θαλπωρή της οικογένειας και πόσοι άνθρωποι υγιείς και κραταιοί έφυγαν ξαφνικά από αυτό τον κόσμο κλεισμένοι στη μοναξιά τους, στις φοβίες τους, στις ανασφάλειές τους, στους εγωισμούς τους ενίοτε δε και στην δήθεν καθαρή θρησκευτικότητα τους.

Έρχεται ο Χριστός να μας κάνει δώρο, έρχεται να μας απελευθερώσει και να μας προσανατολίσει να δούμε την ουσία και την αλήθεια των πραγμάτων, να δούμε το πνεύμα της αγάπης Του, το πνεύμα του θελήματος Του, το πνεύμα του νόμου Του, το πνεύμα της ζωής Του. Να καταλάβουμε πού βρίσκεται η όντως ζωή και η αληθινή ζωή και πώς πραγματικά μπορούμε ενώ είμαστε ασθενείς να υγιαίνουμε πραγματικά και ενώ είμαστε υγιείς παρά ταύτα να είμαστε ασθενείς, ακρωτηριασμένοι και άρρωστοι.

Όποιος αγαπά είναι υγιής. Όποιος δεν αγαπά είναι ασθενής και άρρωστος».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών με την ευκαιρία της Ιεράς Πανηγύρεως του Ναού ευχήθηκε στους ιερείς, στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και σε όλους τους ενορίτες του Αγίου Νικολάου Λαμίας, χρόνια πολλά με αδιάλειπτη την ευλογία του Αγίου στην ζωή τους και σε όλους ευχήθηκε πατρικώς καλά Χριστούγεννα.

Δείτε φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ